

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ไม่มีอะไรเลิศเกินพุทธศาสนา

ฟ้าหญิงเล็กท่านสนใจทางด้านจิตตภาวนามาก ว่าไปเมืองนอกอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ทั้ง ๆ ที่เมืองไทยเป็นเมืองของเราและเราก็ไปเที่ยวชั่วคราว ยังคิดถึงเมืองไทย นั่นเป็นอุบายอันหนึ่งสำคัญอยู่นะ คือไปที่ไหน ๆ ดูอะไร ๆ นี้ไม่ได้เป็นแบบของเมืองไทย เป็นแบบอะไรพูดไม่ถูก แบบอิสระจนเกินเนื้อเกินตัว เมืองไทยเรายังมีกฎมีระเบียบศีลธรรมติดตัว มองดูน่าดู อันนั้นอะไรก็ไม่รู้ เลยคิดถึงเมืองไทยทั้ง ๆ ที่ไปชั่วคราวเท่านั้นยังอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ เมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้แสดงกันกับเมืองไทยเรามาก

แต่เมืองไทยเราอย่าลืมตัวนะ ท่านยกยอบ้างเท่านั้นเป็นบ้างแล้วเมืองไทยเราเลยไปคว้าเอาของเมืองนอกมาแต่งตัวเป็นเหมือนลิง จะไม่นุ่งชัมนุ่งผ้า เอามาจากเมืองนอกนะนี่นิสัยลึงนิสัยสัตว์ไม่มีกฎมีระเบียบอันดีงาม ท่านไปท่านยังได้พิจารณา ไปสองสามวันไม่เห็นนานอะไรนักก็ยิ่งอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ เมื่อเห็นสิ่งทั้งหลายที่เข้ามาสัมผัสสัมผัสกันไม่เจริญหูเจริญตา เลยอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้

แล้วเป็นยังไงมาเมืองไทยแล้วภวานาขยันหรือขี้เกียจเราว่า ท่านก็อดหัวเราะไม่ได้ นะ พอมาถึงเมืองไทยแล้วอบอุ่นมากเกินไปแล้วเธอเราว่า ท่านอดหัวเราะไม่ได้ ไม่ทราบว่าจะสวนหมัดนี่นะ นั่นจะไปท่านพิจารณาก็ได้เหตุได้ผลมา ท่านมาพูดให้ฟังเมื่อวานนี้ นำฟังอยู่ เมืองเขาก็เจริญแต่เจริญนั้นเมื่อพิจารณาทางด้านธรรมะเข้าภายในใจแล้ว เรามองสิ่งเหล่านั้นมันผิวเผิน ๆ ไปหมดเลยไม่เข้าหลักเกณฑ์ นำฟังนะ หลักเกณฑ์คือหลักใจ เป็นผิวเผิน ๆ ไปหมด เลยมองดูอะไรว่าเจริญมันเจริญเรื่องภายนอกที่ทำให้คนลืมนึกถึงตัวต่างหาก ไม่ใช่เจริญให้คนได้รู้เนื้อรู้ตัว ไปเมืองนอกไม่นานอดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ ออกจากนั้นมาก็มาที่นี่ ท่านรับสั่งว่าว่างเมื่อไรก็จะมารับสั่งขอโอกาสไว้เรียบร้อยแล้ว ท่านขอโอกาสไว้เลยว่างเมื่อไรจะมา มากี่คุณธรรมะล้วน ๆ เลย พอประทับนั่งปุ๊บธรรมะทางนี้ขึ้นออกก่อนแล้วปั๊บ ๆ ได้เป็นคดีดีอยู่ได้ เป็นเครื่องสอนเมืองไทยเรา

ท่านบอกว่าไปเมืองนอกคราวนี้รู้สึกว่ามีผิดจากทุก ๆ ครั้งมากที่สุดทีเดียว แต่ก่อนก็เห็นคิดแต่ไม่มาก คราวนี้รู้สึกคิดมาก คิดถึงเรื่องความผิวเผินทั้งหลายที่เป็นไปทั่วโลก ไปที่ไหนแบบเดียวกันหมด อิสระหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ อิสระเกินเนื้อเกินตัว ท่านว่า นำฟังอยู่นะ คือไม่มีขอบเขตไม่มีข้อบังคับเพื่อความเป็นหลักเกณฑ์ ความเป็นหลัก

เกณฑ์นี้คือความเป็นคนดีภายในใจนั่นเอง พวกเราอยู่เมืองไทยแล้วให้เพลินนะ ให้พากันเป็นบักกันทั้งเมืองไทย พอท่านยอสักหน่อยเป็นบ้านะ พวกนี้พวกบ้ายอ

นั่นละเรื่องศาสนาต่างกันอย่างนั้นละ แม้แต่อยู่ในวัดกับเข้าในบ้านท่านนั้นก็ต่างกันเราย่าว่าที่อื่นที่ใดเลย อยู่ในวัดปรกติแล้วเข้าไปในบ้าน สัมผัสสัมผัสอะไรนี้จะแสง ๆ แต่เราก็รู้ว่ามันเป็นสภาพอย่างนั้น ถึงอย่างนั้นก็ยังมีสัมผัส ๆ ให้สะดุด ๆ จนได้ เพราะฉะนั้นพระท่านที่เป็นนักภาวนาอยู่ในป่าในเขา ไครมานิมนต์ท่านมาฉันในบ้านในเมืองท่านไม่มาเพราะเหตุนี้เอง ท่านไม่ค่อยมา ไม่จำเป็นจริง ๆ ท่านไม่มาท่านอยู่ในเขาเขาก็ไปเอานะ อยู่กลางหุบเขาเขาก็ไปเอา พวกตลาดนั้นแหละไปเอามา ท่านไม่ค่อยมาแหละท่านหลบหลีกอยู่

ไปแล้วมีแต่ขาดทุนท่านว่าอย่างนั้นนะ ไม่ได้กำไร คือไปนี้ตาหูจมูกลิ้นกายสัมผัสสัมผัสกับสิ่งที่จะทำให้ขาดทุนทั้งนั้น อยู่ตามหลักธรรมชาติในป่าในเขาแล้วมีแต่สิ่งที่ส่งเสริม มองดูต้นไม้ภูเขาใบหญ้าอะไร ๆ ก็เป็นธรรมเทศนาสั่งสอนอยู่ตลอดเวลา เจียบสังข์มีแต่สัตว์ป่า แต่ก่อนสัตว์ป่าเยอะนะไม่เหมือนทุกวันนี้ ทุกวันนี้หมดจริง ๆ นะ ตอนที่เราเที่ยวมันทันกับสมัยพ่อแม่ครูจารย์มันอยู่อย่างดีเลย..เรื่องป่านะคือเป็นป่าเป็นเขาล้วน ๆ ๆ สัตว์เต็มไปหมด

พ่อแม่ครูจารย์ท่านเล่าให้ฟังเรื่องป่า เราไปก็เป็นแบบเดียวกัน มาหมดเอาตอนที่เรามาสร้างวัดประมาณสัก ๕ - ๖ ปี ป่าเริ่มถูกทำลาย แต่ก่อนเป็นดงไปหมด สัตว์เสือมาในวัดเรานี่ เสือโคร่ง เสือดาว ผ่านเข้ามาในวัดเรื่อยเวลามาสร้างวัดที่แรกก็ดงของมันทั้งนั้นมันก็มาเที่ยว พวกแก่งพวกหุบพวกวางยังมีแต่ก่อน มาสร้างวัดที่แรกพวกวางยังมีนะ แล้วค่อยขยับขยายไปแล้วหมดไป ๆ

ไปอยู่ในป่าแต่ก่อนเป็นป่าจริง ๆ ป่าน่ากลัว เวลาท่านอยู่อย่างนั้นท่านสงบสงัดสบาย ทุกสิ่งทุกอย่างเตือนสติตลอดเวลา ไม่ใช่ทำให้เพลอสติไม่ให้ลืมเนื้อลืมตัว อยู่ในป่าสักเท่าไรก็ยิ่งระมัดระวัง จิตใจก็ยิ่งมั่นคง อบอุ่นภายใน ข้างนอกเหมือนกับว่าตีทะล่อมเข้ามาให้อยู่ในที่ที่ปลอดภัยอยู่ที่นี้เหมือนอย่างนั้น คิดไปข้างนอกมันแปลก ๆ มันเป็นกิริยาของโลกจิตที่คิดออกไปข้างนอกมันขาดทุน พอย้อนเข้ามาภายในนี้อบอุ่น ๆ เพราะฉะนั้นผู้ภาวนาท่านชอบอยู่ในป่าอย่างนั้น เขานิมนต์ไม่จำเป็นจริง ๆ ท่านไม่มา อยู่ลึก ๆ ไม่มีรถมีรา ไปด้วยเท้าทั้งนั้นแหละรถราอย่าไปถามหามันเลยแต่ก่อนทุกวันนี้เต็มไปหมดแม้กระทั่งใต้ถุนก็มี ใต้ถุนบ้านใต้ถุนเรือนรถเต็มทุกวันนี้อดอยากอะไร

หลักประเพณีของเมืองไทยเราออกจากพุทธศาสนานะ ที่ไปปกครองบ้านเมืองแต่ก่อนข้าราชการงานเมืองนี้เป็นลูกพระทั้งนั้นอยู่ในวัด ๆ ออกจากวัดก็ไปโรงเรียน ๆ

เพราะเป็นลูกพระ พระแต่ก่อนก็รู้สึกจะแปลกจากพระทุกวันนี้ ไม่ค่อยมีพระจรวดดาวเทียม เดี่ยวนี้มีจรวดดาวเทียมเยอะนะ ไม่ว่าจะวัดนอกวัดในวัดป่าวัดบ้านมีจรวดดาวเทียมแทรกอยู่ทุกแห่ง ที่นี่เด็กมีเต็มวัดทุกวันนี้ยิ่งมากกว่าแต่ก่อน แต่ไม่ใช่เป็นเด็กแบบนั้นซิเป็นเด็กจรวดดาวเทียมไปเดี่ยวนี่ อยู่กับพระนานเท่าไรยังมีหน้าด้านไปนะเดี่ยวนี่ แต่ก่อนเป็นลูกพระจริง ๆ เคารพพระ พระท่านก็เป็นพระที่ดีไม่มีเรื่องมากมายเหมือนอย่างทุกวันนี้ เวลานี้เห็นห่างจากศีลจากธรรม แม้ไม่ห่างเหินจากวัดก็ห่างจากศีลจากธรรม

ผู้อยู่ในวัดก็ยังไม่ห่างเหินจากธรรมจะว่ายังไง แล้วผู้อยู่นอกวัดจะไม่ให้ห่างเหินจากธรรมได้ยังไง ที่นี่ความห่างเหินจากธรรมก็ไปแปลก ๆ ต่าง ๆ กันร้อยแปดพันประการ คละเคล้ากันเต็มไปหมดดูไม่ได้เลย เวลานี้เมืองไทยเราประเพณีเป็นเนื้อหาของตัวเองไม่ค่อยมีนะและไม่มี ลงไม่ค่อยมีและไม่มี ชัยบลงไปถึงขนาดนั้นเวลานี้ ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปหมด เปลี่ยนแปลงไปทางลบนะไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปทางบวก ดูแล้วดูไม่ได้นะ อย่างนี้แล้วดูนี้

ก็เห็นอยู่อย่างนี้ตะกี้ ถ้าใครว่าเราโกหกดูเอา มันจะไม่รุ่งขึ้นนะ คนไทยนะมันหน้าด้าน เมืองไทยเราถ้าอยากเป็นเมืองหน้าด้าน ไม่เป็นเมืองพุทธมันจะกลายเป็นเมืองหน้าด้านอย่างนี้ละดูเอาถ้าว่าหาเรื่องโกหก นี่สวยงามมากทันสมัยมากนะ ทันสมัยบ้า แต่ก่อนพูดถึงเรื่องหนังสือพิมพ์เฉย ๆ ไม่เอาออก วันนี้เอาออกให้ดูเสียบ้าง ไม่งั้นจะว่าเราหาเรื่องอุทริ มันเลวไปทุกวัน ๆ นี่ละความห่างเหินจากศีลจากธรรมหาความสงบไม่ได้นะ

ความดีความดีความเพลิดเพลินรื่นเริง เราอย่าเข้าใจว่าเป็นความสะอาดสบาย สงบร่มเย็นในหัวใจ มันดีมันดีหัวใจพาให้ดิน ให้เจ้าของดิน นั่นละมันจะตายมันดี มากกว่านั้นก็ตายละ คนไม่มีสิ่งรบกวนไม่ได้ดีอย่างนั้นนี่นะ ไปที่ไหนสงบเย็นสบาย ๆ ไม่มีอะไรดีดีตายในจิตใจ นี่มีอะไรดีดีแล้ววิ่งตามมันก็ไปใหญ่ชิ ถ้าเป็นสิ่งอย่างนี้ยกกันมากนะ ยกยกกันเก่งทีเดียว ถ้าสิ่งเลว ๆ แล้วยกกัน สิ่งที่ดีไม่ยอมยก เสียมากเวลานี้ เมืองไทยเราเสียเอามาก ใครให้รีบคิดนะ ถ้าไม่คิดจะจมหมดทั้งเมืองไทยนะ

ประเพณีอันดีงามหมดไป ๆ มีแต่ของเลวร้ายเต็มบ้านเต็มเมืองไปที่ไหนดูไม่ได้ไปแต่ละแห่ง ๆ ไม่พินเห็นมอเตอร์ไซค์ชนกัน ชนกับรถยนต์บ้าง มอเตอร์ไซค์ชนกันบ้าง รถอันนี้มันรถบ้า รถมอเตอร์ไซค์เขาเรียกรถเดือน ๙ รถเดือน ๑๒ ใครขึ้นไปต้องเป็นบ้า มันบ้าจริง ๆ นะดูแล้วดูไม่ได้เลย บางทีอยู่ในรถจนได้ชี้ให้หมู่เพื่อนดูคือมันเลยประมาณที่เราจะดูธรรมดาได้ ถึงออกมือชี้ก็มี คือมันสะดุดเอามากกว่านี้

เถอะ นั่นละเจ้าของเพลินเป็นบ้า ฉวัดเฉวียนสะวัดสะว่าด อยู่ธรรมดาก็ไม่เป็นไรนะ พอได้ขึ้นรถบารถเดือน ๙ แล้วเหมือนหมาเดือน ๙ หมาเดือน ๑๒ หมาเดือน ๙ เป็นยังไง มันเห่าหอนอีกทีก็กัดกันแหลกไปเลย มีตัวเมียตัวการเป็นแม่สื่อแล้ววิ่งเป็นบ้าไปตาม ๆ กันหมด

นี่รถเดือน ๙ เราเรียกย่อ ๆ ว่าไอ้ ๙ ไอ้เดือน ๑๒ มันทำคนให้พินาศนิบหายตายไปมากขนาดไหนรถอันนี้นะ แล้วยิ่งชอบกันถ้าเป็นสิ่งที่เหล่านี้ นี่เห็นไหมอำนาจของกิเลสมันกล่อมให้ชอบในสิ่งที่ไม่ควรจะชอบ ทำให้ชอบไปหมด ถ้าสิ่งที่ควรชอบมันไม่ให้อชอบ นี่เรียกว่ากิเลสมันแหลมคมขนาดนั้นละ พูดถึงกิเลสมันเป็นยังไงเรานี้คึกคักขึ้นเลย เพราะเคยพีดกันมาแทบเป็นแทบตายด้วยกัน

ฟ้าหญิงเล็กท่านสนใจภาวนาดี เราก็ได้สอนภาวนาให้ พูดแปลกที่ว่าไปเมืองนอกยังคิดถึงเมืองไทยทั้ง ๆ ที่ก็ไปชั่วกาลชั่วเวลา แต่อดคิดถึงเมืองไทยไม่ได้ ไปดูสภาพแล้วมันดินมันตืดมันอะไร แบบผิว ๆ เผิน ๆ หาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้ นำฟังเป็นความจริงอย่างนั้นด้วย ไม่มีหลักเกณฑ์เป็นอย่างนั้นละ แล้วก็ต่างคนต่างดินต่างตืดหาที่หลบหาที่เกาะที่ยึดไม่ได้นะ คือไม่มีธรรม มันดินมันตืดตามประสาทของมันที่กิเลสพีดเหวี่ยงไปไม่ใช่ธรรมพีดเหวี่ยง ธรรมพีดเหวี่ยง ๆ ลงที่สงบรมเย็น ถ้ากิเลสพีดเหวี่ยงแล้วเอาให้แตกกระจายไปเลย

มรดกอันล้ำค่าคือพุทธศาสนา เอ้าหาที่ไหนมาในสามแดนโลกธาตุนี้จะมาแข่งพุทธศาสนาไม่มี ถ้าพูดถึงเรื่องใจที่เป็นรากฐานของศาสนา ใจของพระพุทธเจ้าเป็นใจที่บริสุทธิ์ ใจนอกนั้นไม่บริสุทธิ์ เป็นเจ้าของศาสนาที่ศาสนาก็เป็นใจของคนมีกิเลสครองศาสนาหรือประกาศศาสนา อันนี้เป็นใจของผู้สิ้นกิเลสด้วย โลกวิทูอีกด้วย รู้แจ้งแทงทะลุไปหมดเลย ว่าอะไรไว้เป็นอย่างนั้นมีอย่างนั้น เป็นอย่างที่ว่า ๆ ไม่มีหาเรื่องเพิ่มเติม เอ้า นักภาวนาจะตามรอยพระพุทธเจ้าได้ยอมรับท่านให้ภาวนา เพียงดูตาเนื้อไม่เห็นต้องดูตาใน

พระพุทธเจ้าเอาตาในมาสอนโลกไม่ได้เอาตาเนื้อมาสอนอย่างเดียว เอาตาในด้วย โลกวิทู คือตาในสว่างกระจ่างแจ้งหมด นักภาวนาฟาดลงไปนั้นก็ตามรอยพระพุทธเจ้าละชิ ตามรอยพระบาทท่าน ตามไปก็รู้ละชิเพราะสิ่งมีอยู่เห็นอยู่ทำไมจะไม่เจอกันสิ่งมีอยู่ พระพุทธเจ้าไม่ได้อุตริ ว่าอะไรอย่างนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน บาปบุญคุณโทษ เปเรตอสุรกายสัตว์เดรัจฉาน เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมนี้มีอยู่หมดทุกสิ่งทุกอย่าง เปิดหัวใจเข้าไปจ้กก็เห็นกันละชิ เมื่อเห็นแล้วปฏิเสธได้ยังไง เราเห็นเราปฏิเสธได้หรือก็ยอมพระพุทธเจ้าละชิ ท่านเห็นก่อนแล้วท่านนำมาสอนก่อนแล้วพวกเรามันตาบอดไปหาหลบอ้าง

เวลานี้เทวบุตรเทวดาจะไม่มีแล้วนะเป็นคู่เคียงของศาสนาพระพุทธเจ้า เป็นใน
วงของศาสนาทั้งนั้นละ พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมเปรตผีอะไรเหล่านี้อยู่ในหลัก
ของพุทธศาสนาหมด ถ้าเชื่ออันนี้ไม่ได้ก็เรียกว่าเราเชื่อพุทธศาสนาไม่ได้แล้ว ศาสนา
ไม่มีสาระอะไรเลย มีแต่ความจอมปลอมของกิเลสที่ลบล้าง ไม่ใช่จอมปลอมโดยหลัก
ธรรมชาตินะ จอมปลอมด้วยความลบล้างของกิเลส สิ่งเหล่านี้จะไม่มีนะ จะมีแต่นรก
อเวจีเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ หาแต่อย่างเดียวกันแหละ ว่านรกไม่มีมีแต่ชวนชวายเป็น
จะลงนรกนะเวลานี้ ไม่ได้ชวนชวายเป็นในทางที่ดี ให้พากันระมัดระวังนะ ไม่มีอะไร
เลิศเกินพุทธศาสนาละ ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่นี้หมดทุกอย่างเลย รวมยอดอยู่
นี้หมดเลย

วันนี้ก็พูดเท่านั้นละ พอสมควรแล้ว